

ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΚΕΝΤΡΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Επίκουρου Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

Εχοντας αναφερθεί, με μια σειρά σημειωμάτων μας, στα προβλήματα της ευρύτερης Βαλκανικής και Ευρωπαϊκής σκηνής, μπορούμε σήμερα να εντοπίσουμε την επιβεβαίωση μιας σειράς απόψεών μας, γεγονός που μας δίνει το δικαίωμα περαιτέρω προβλέψεων.

1. Κανένας πλέον δεν αμφιβάλλει ότι η Βαλκανική κρίση είναι υποκινούμενη και συνεχώς υποδαυλιζόμενη στα πλαίσια μιας μετωπικής σύγκρουσης οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων, ανάμεσα στην προς τον νότο επεκτεινόμενη Γερμανία και τις ΗΠΑ που προσπαθούν να ανακόψουν αυτή την επέκταση. (ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ 14/7/90, ΛΙΜΑΝΙ 3/92)

2. Είναι πλέον φανερό ότι δεν υπάρχει Βαλκανικό-Μουσουλμανικό τόξο, όπως κάποιιοι θέλουν ακόμα να πιστεύουν, αλλά μια αμερικανικήζώνη ανατροπής της προς τη Μεσόγειο, Γερμανικής προέλασης. Η ζώνη αυτή αρχίζει από την Αδριατική και μέσω Αλβανίας-Σκοπίων-Βουλγαρίας, καταλήγει στη Μαύρη Θάλασσα (ΛΙΜΑΝΙ 10/92).

3. Είναι αποδεκτό σήμερα ότι τα Σκόπια δεν αποτελούν παρά ένα αμερικανικό μουσουλμανικό προτεκτοράτο, το οποίο κατά το παράδειγμα του Ισραήλ, θα εξασφαλίσει για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή (ΛΙΜΑΝΙ 10/91).

4. Όπως θερούσαμε βέβαιο (ΛΙΜΑΝΙ 10/92) παρά τις αντίθετες απόψεις, η Σερβία προ του κινδύνου που εκπορεύεται από την Γερμανία, επιλέγει την στρατηγική φιλία των ΗΠΑ εντασόμενη σταδιακά στο μπλοκ των κρατών Αμερικανικής επιρροής. Αποτέλεσμα της στροφής αυτής είναι ένα νέο Αμερικανορωσικό σχέδιο ειρήνευσης της Βοσνίας που νομιμοποιεί τα Σερβικά πολεμικά τελεσμένα στην περιοχή.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσουμε ότι, η παρά τις δραματικές πολεμικές απειλές, αποτυχία του σχεδίου Βαν-Οουεν, καθώς και της πρωτοβουλίας της κυβέρνησης Μητσοτάκη, διαγράφει δυο νέα δεδομένα άμεσου Ελληνικού ενδιαφέροντος.

α. Εντονη αίσθηση δημιουργείται ότι, πολεμικές ενέργειες στην περιοχή των Βαλκανίων, μεταξύ χωρών που διαθέτουν πολεμική ικανότητα, ετοιμότητα και ανεπτυγμένο το αίσθημα της Εθνικής υπερη-

βλημα είναι «και τώρα τι γίνεται»;

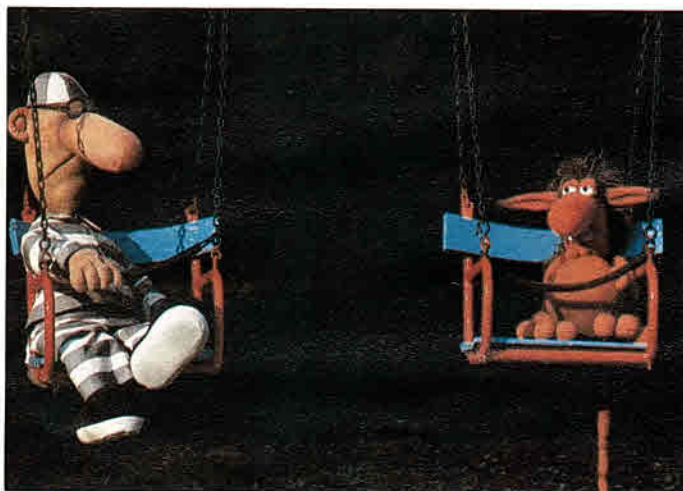
Στο εξωτερικό επίπεδο, το «Κόσοβο», το πρόβλημα των «Σκοπίων» και οι ελληνοτουρκικές διενέξεις, θα βρίσκονται «υπ' ατμόν», σαν μέσον πίεσης του Αμερικανικού παράγοντα προκειμένου να ρυμουλκηθούν Σερβία και Ελλάδα στον Αμερικανικό-Αντιγερμανικό άξονα.

Στο εσωτερικό επίπεδο επαναλαμβάνουμε αυτό που είχαμε γράψει χρόνια νωρίτερα (ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ 26/7/90) «... Τα διεθνή κέντρα σχεδιασμού, επιχειρούν και στην Ελλάδα την ανατροπή των «άτακτων» και μη υπάκουων στα κελεύσματά τους ηγεσιών, προσπαθώντας συγχρονως να προωθήσουν στο πολιτικό προσκήνιο, νέα πολιτικά σχήματα και πρόσωπα μέσα σε όλες τις πολιτικές παρατάξεις, πλήρως ελεγχόμενα απ' αυτά». Και η προσπάθεια αυτή συνεχίζεται ακόμα και είναι ορατή.

Στα πλαίσια όμως αυτού του έξωθεν οργανωμένου αποσταθεροποιητικού παιχνιδιού, ο «τύπος» θα πρέπει, ασχέτως οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων, να οριοθετήσει τα θεσμικά δικαιώματά του, τα οποία δεν του δίνουν το δικαίωμα της υποκατάστασης των δικωτικών και δικαστικών αρχών.

Δεν πρέπει να ξεχνά «ο τύπος» όπως αναγνωρίζουν σήμερα οι αντιπολιτευόμενες την κυβέρνηση εφημερίδες, ότι το «αστυνομικό δαιμόνιο» του δημοσιογραφικού κόσμου, υποδαυλιζόμενο απο τις φιλικές παρεμβάσεις φίλων και εχθρών της τότε κυβέρνησης, βοήθησε στην ανατροπή του ΠΑΣΟΚ το 1989, και παρ' όλιγον να οδηγήσουν έναν πρώην πρωθυπουργό στην φυλακή, βάσει στοιχείων, που ο ίδιος ο τύπος σήμερα αναγνωρίζει σαν ανεπαρκή, χαλκευμένα η ανύπαρκτα στο μεγάλο μέρος τους.

Ευχή μας είναι το πάθημα του τύπου το 89, να γίνει μάθημα δημοσιογραφικής δεοντολογίας και ήθους, καθώς και μιας στοιχειώδους Ελληνικής πονηρίας, που κάθε δημοσιογράφος μας πρέπει να διαθέτει.

φάνειας, είναι απίθανες εφ' όσον με μεγάλη πιθανότητα, θα αποτελούσαν ίσως αφορμή ενός Γ Παγκόσμιου πολέμου με απρόβλεπτες συνέπειες όχι μόνο για τους άμεσα εμπλεκόμενους.

β. Η άτακτη υποχώρηση των Μεγάλων Δυνάμεων (;) μετά το ΟΧΙ των Σέρβων της Βοσνίας, στην πρωτοβουλία Μητσοτάκη, και η άμεση σχεδόν αποδοχή των Σερβικών θέσεων από ΗΠΑ-ΡΩΣΙΑ, υποδηλώνει το Γερμανοκίνητο της Ελληνικής πρωτοβουλίας, η οποία κατά πάσαν πιθανότητα ερμηνεύτηκε σαν Ελληνική επιθετική ενέργεια ενάντια στα Αμερικανικά συμφέροντα.

Αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι, η παρούσα Ελληνική κυβέρνηση να έχει χάσει την δυνατότητα ελιγμών απέναντι στις ΗΠΑ, που αποτελούν τον ένα πόλο της κρίσης στην περιοχή. Πέρα όμως απ' όλα τα προηγούμενα το πρό-